

Rapport

Datum: 10 september 2007
Rapportnummer: 2007/190

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de hoofdofficier van justitie te Zwolle haar verzoek om verstrekking van het proces-verbaal van de aangifte die zij in september 2005 te Rotterdam heeft gedaan, heeft afgewezen.

Beoordeling

Algemeen

Op 15 november 2005 heeft verzoeksters gemachtigde bij de officier van justitie om toezending van een kopie van het proces-verbaal van aangifte jegens verzoeksters ex-echtgenoot verzocht. Verzoekster wilde deze kopie hebben om een aanvraag in te kunnen dienen om wijziging van haar verblijfsvergunning. De officier van justitie heeft op 30 januari 2006 meegedeeld dat zij niet aan dit verzoek zou voldoen, aangezien de aangifte als onbetrouwbaar en niet geloofwaardig wordt beschouwd. De aangifte is geseponeerd, waartegen door verzoekster op grond van artikel 12 Wetboek van Strafvordering (Sv) beklag is ingediend.

Bevindingen

1. Verzoekster diende op 20 april 2006 een klacht in tegen de betrokken officier van justitie. Zij is van mening dat zij er een belang bij heeft om het proces-verbaal te verkrijgen, omdat dit haar persoonlijk raakt en zij het recht heeft om kennis te nemen van de stukken welke op haar betrekking hebben.

2. De hoofdofficier van justitie te Utrecht stuurde op 8 juni 2006 de reactie van de officier van justitie op de klacht naar verzoekster door. De aangifte tegen de ex-echtgenoot is geseponeerd (sepotcode 01), omdat de ex-echtgenoot ten onrechte als verdachte was aangemerkt. Er was niet alleen onvoldoende wettig bewijs voor een succesvolle strafrechtelijke vervolging, maar ook was de overtuiging er niet dat de ex-echtgenoot zich schuldig had gemaakt aan de feiten waarvan verzoekster aangifte had gedaan (onder andere geweldsdelicten en verkrachting). Verzoekster had op basis van haar huwelijk met de ex-echtgenoot een vergunning tot verblijf in Nederland verkregen en de termijn voor omzetting naar een zelfstandige vergunning (te weten drie jaren) was nog niet verstreken. Volgens de officier van justitie betekende dit voor verzoekster een reden om een dergelijke aangifte te doen, omdat haar dit de mogelijkheid zou kunnen bieden op een eigen verblijfsvergunning zonder dat het huwelijk drie jaar stand hoeft te houden. De officier van justitie sloot niet uit dat verzoekster ten onrechte van deze regeling gebruik wenste te maken. Dit vermoeden werd volgens haar versterkt, aangezien verzoekster inmiddels een aanvraag voor een zelfstandige vergunning had gedaan en om die reden een kopie van de aangifte wenste.

3. Verzoekster reageerde per brief op 20 juni 2006 en bleef bij het standpunt genoemd onder punt 1.

4. Op 28 juni 2006 berichtte de hoofdofficier van justitie te Zwolle aan verzoekster dat hij de klacht niet gegrond achtte. In dit kader merkte de hoofdofficier van justitie op dat verzoekster in deze kwestie als derde aangemerkt diende te worden en dat het verzoek tot verstrekking van een afschrift van het proces-verbaal, waarin de verklaring van verzoekster was opgenomen, om die reden moest worden beoordeeld naar de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg). Volgens de hoofdofficier van justitie voorziet de genoemde wet niet in een grondslag voor inwilliging van het verzoek, terwijl tevens geen wet- en regelgeving voorhanden is waaruit zodanige grondslag voortvloeit.

5. Verzoekster diende hierop via haar gemachtigde een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoekster erkende dat de wet mogelijk niet voorziet in een recht op verstrekking van de aangifte, maar volgens haar is er geen redelijk belang aan de zijde van de officier van justitie om niet aan het verzoek te voldoen. Ook wees verzoekster op haar persoonlijk belang om in het bezit te komen van het proces-verbaal van aangifte. Verzoekster had deze aangifte persoonlijk gedaan en het proces-verbaal bevat dan ook enkel de door haar afgelegde verklaring.

6. De minister van Justitie gaf in reactie op de klacht aan dat de verstrekking van een proces-verbaal van aangifte, zoals in deze zaak, een verstrekking betrof van strafvorderlijke gegevens aan een derde, namelijk niet degene op wie de aangifte betrekking heeft. Dergelijke verstrekkingen moeten worden beoordeeld aan de hand van de Wjsg. Aangezien de aanvraag niet voldeed aan de vereisten zoals gesteld in de Wjsg, was er geen wettelijke grondslag en ontbrak daarmee de bevoegdheid om de strafvorderlijke gegevens aan verzoekster te verstrekken. De klacht werd ongegrond geacht.

De minister wees erop dat de Wjsg bepaalt dat voor verstrekking van strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden een zwaarwegend algemeen belang is vereist. Tevens dient het doel van de verstrekking te zijn genoemd in het eerste lid van artikel 39f Wjsg. Een invulling van die taak en het zwaarwegend algemeen belang in relatie tot de verstrekkingdoelen genoemd in artikel 39f Wjsg, is weergegeven in de 'Aanwijzing verstrekking van strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden'. Als zwaarwegend belang kan het College van procureurs-generaal de strafvorderlijke gegevens onder andere verstrekken voor het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn. Artikel 39f Wjsg schept de bevoegdheid, en dus géén verplichting, tot het verstrekken van informatie. Het artikel geeft de buitengrenzen aan die de wetgever heeft gesteld aan de mogelijkheden om informatie te verstrekken. Binnen die grenzen kan het Openbaar Ministerie het beleid bepalen. De genoemde Aanwijzing bevat een uiteenzetting van dat beleid.

Volgens de minister stond in het onderhavige geval niet vast dat verzoekster daadwerkelijk slachtoffer was geworden van het strafbare feit waarvan zij aangifte had gedaan. De aangifte was zelfs geseponneerd met code 01 (ten onrechte als verdachte aangemerkt). Aangezien er geen sprake was van een van de in artikel 39f Wjsg genoemde doeleinden, was er geen wettelijke grondslag en dus geen bevoegdheid om de strafvorderlijke gegevens aan verzoekster te verstrekken. Verzoekster kon immers niet als slachtoffer worden aangemerkt, noch kon worden gesteld dat verzoekster anderszins was betrokken bij het strafbare feit waarop de aangifte betrekking had.

7. Verzoekster stelde zich in reactie op het antwoord van de minister van Justitie op het standpunt dat zij ten onrechte niet als slachtoffer was aangemerkt. Als aangeefster had zij, in ieder geval voorlopig in afwachting van de beslissing op het beklag, als slachtoffer moeten worden aangemerkt. Dat de officier van justitie de zaak had geseponneerd wegens twijfel aan de verklaringen van verzoekster doet daar niet aan af. Verzoekster stelde beklag in tegen het sepot. Het stond ten tijde van de weigering van het verzoek dan ook nog niet onherroepelijk vast of de sepotbeslissing terecht was geweest. Verzoekster liet tevens weten dat zij de kopie van de aangifte niet alleen nodig had in verband met haar verzoek om een verblijfsvergunning, maar ook om het beklag tegen de sepotbeslissing te kunnen voorbereiden. Ook was verzoekster van mening dat zij om principiële redenen aanspraak kon maken op een kopie van de aangifte. Niet valt in te zien welk belang zich verzet tegen verstrekking van een kopie van de aangifte, aangezien het slechts gaat om een verslag van de eigen verklaringen van verzoekster.

8. De Nationale ombudsman had hierop een aantal vragen aan de minister van Justitie voorgelegd. Ten eerste stelde hij de vraag om in te gaan op het standpunt van verzoekster dat het Openbaar Ministerie haar, in afwachting van de beslissing van de artikel 12 Sv procedure, als slachtoffer had moeten aanmerken. Naar aanleiding van deze vraag merkte de minister van Justitie het volgende op. Niet zozeer diende bepaald te worden of verzoekster, hangende de beklagprocedure, als slachtoffer had moeten worden aangemerkt. Indien verzoekster als slachtoffer was aangemerkt had zij dientengevolge ook niet zonder meer de gevraagde strafvorderlijke gegevens verkregen. Beoordeeld diende te worden of het doel dat verzoekster had met haar verzoek om verstrekking van het proces-verbaal van aangifte, het verkrijgen van een zelfstandige verblijfsvergunning enerzijds en het voorbereiden op de beklagprocedure anderzijds, onder één of meer van de in artikel 39f Wjsg genoemde doeleinden viel. Deze twee doeleinden zouden kunnen vallen binnen de in sub f en sub d in artikel 39f eerste lid van de Wjsg genoemde doeleinden.

9. In sub f van dit artikel is als verstrekingsgrondslag genoemd: het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn. Uit de Aanwijzing Wjsg blijkt dat dit doel van toepassing is voor zover noodzakelijk voor het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn (f1) en ten behoeve van de vergoeding aan het slachtoffer van de schade, die is ontstaan als gevolg van een strafbaar

feit (f2). In sub d van dit artikel is als verstrekkinggrond genoemd: het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing. Uit de Aanwijzing Wjsg blijkt dat ten behoeve van het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing de daarvoor benodigde strafvorderlijke gegevens kunnen worden verstrekt aan alle (lokale) overheidsinstanties (voor zover geen bijzondere wettelijke bepaling van kracht is). Naar het oordeel van de minister was er geen sprake van toepasselijkheid van één van de in artikel 39f Wjsg limitatief genoemde doeleinden, zodat niet tot verstrekking van de strafvorderlijke gegevens diende te worden overgegaan.

10. Tevens is de minister verzocht om in te gaan op de stelling dat verzoekster een kopie van de aangifte (ook) nodig had om het beklag tegen de sepotbeslissing te kunnen voorbereiden. De minister verwees in zijn reactie naar artikel 12f Wetboek van Strafvordering. Op grond van dit artikel kan men in de beklagprocedure om inzage van de op de zaak betrekking hebbende stukken verzoeken bij de voorzitter van het gerechtshof.

11. Ook was de minister gevraagd om te reageren op de stelling dat verzoekster om principiële reden aanspraak maakte op een kopie van haar aangifte, terwijl er geen belang was dat zich verzette tegen de verstrekking van deze kopie. De minister merkte op dat bij de beoordeling van een verzoek om verstrekking van strafvorderlijke gegevens, de belangen van de verdachte (privacybescherming) worden afgewogen tegen de belangen van de aangever. De Wjsg biedt het algemene kader hoe die belangenafweging dient plaats te vinden. De minister concludeerde dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de verdachte prevaleerde boven het belang van aangeefster.

12. Volgens de Aanwijzing Wjsg (zie Achtergrond, onder 2.) dient verstrekking van informatie die niet nodig is voor het nastreven van één van de in artikel 39f Wjsg genoemde doelen te allen tijde achterwege te blijven (noodzakelijkheids criterium). Indien het doel van verzoekster op een andere, minder inbreuk op de privacy makende manier dan verstrekking van strafvorderlijke gegevens door het Openbaar Ministerie verzoeker kan worden bereikt, blijft verstrekking achterwege (subsidiariteit). Deze beginselen van noodzakelijkheid en subsidiariteit, maar ook proportionaliteit en evenredigheid zijn nauw met elkaar verweven bij het beoordelen van de vraag of strafvorderlijke informatie kan worden verstrekt.

Beoordeling

13. De beslissing om aan derden op basis van artikel 39f Wjsg strafvorderlijke gegevens te verstrekken, is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Dat heeft tot gevolg dat een betrokkene geen bezwaar en beroep op basis van de Awb tegen een dergelijke beslissing kan instellen.

14. Met de minister van Justitie is de Nationale ombudsman van oordeel dat verstrekking van een proces-verbaal van aangifte in een geval als het onderhavige, een verstrekking

betreft van strafvorderlijke gegevens aan derden (namelijk niet degene op wie de aangifte betrekking heeft) voor een buiten de strafrechtspleging gelegen doel, te weten om een wijziging van een verblijfsvergunning te vragen. Op dergelijke verstrekkingen is de Wjsg van toepassing. De Wjsg kent geen verplichting om aan derden strafvorderlijke gegevens te verstrekken, maar schept slechts de bevoegdheid daartoe. Bij alle vormen van verstrekking van strafvorderlijke gegevens moet rekening worden gehouden met het feit dat het Openbaar Ministerie niet alleen een grondslag moet hebben om te verstrekken, maar dat er tevens een grondslag voor de ontvanger moet zijn om te ontvangen.

15. Bij het beoordelen van de vraag of informatie kan worden verstrekt, zijn volgens de Aanwijzing Wjsg de beginselen van noodzakelijkheid, proportionaliteit, evenredigheid en subsidiariteit nauw met elkaar verweven. Indien het doel van verzoekster op een andere, minder inbreuk op de privacy makende manier dan verstrekking van strafvorderlijke gegevens door het Openbaar Ministerie door verzoeker kan worden bereikt, blijft verstrekking achterwege (subsidiariteit). Verstrekking van informatie die niet nodig is voor het nastreven van één van de in artikel 39f Wjsg genoemde doelen, dient volgens de Aanwijzing Wjsg te allen tijde achterwege te blijven (noodzakelijkheids criterium).

16. Door de minister wordt in dit verband verwezen naar artikel 39f lid 1 sub f Wjsg. Dit subartikel bepaalt dat verstrekking van de gegevens slechts mogelijk is voor het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn (f1) en ten behoeve van de vergoeding aan het slachtoffer van de schade (f2). Verzoekster heeft aangegeven dat zij een kopie van het proces-verbaal van aangifte niet alleen nodig heeft in verband met haar verzoek om een verblijfsvergunning, maar ook om een beklag tegen de sepotbeslissing te kunnen voorbereiden. Van het verlenen van hulp aan een slachtoffer of een ander die bij een strafbaar feit betrokken is, is echter geen sprake. Hoewel de Aanwijzing Wjsg niet nader preciseert waaruit de hulp dient te bestaan, is de Nationale ombudsman met de minister van mening dat hiermee niet wordt bedoeld hulp bij het verkrijgen van een verblijfsvergunning of het voorbereiden van een beklagprocedure. Ook is er geen sprake van het vergoeden van enige schade.

Tevens verwijst de minister naar artikel 39f lid 1 sub d Wjsg. Dit subartikel maakt het mogelijk om strafvorderlijke gegevens te verstrekken aan alle (lokale) overheidsinstanties (voor zover geen bijzondere wettelijke bepaling van kracht is) ten behoeve van het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing. Het onderhavige verzoek is niet ingediend door een (lokale) overheidsinstantie maar door verzoekster zelf, waardoor ook dit subartikel niet van toepassing kan worden geacht. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het verzoek niet aan wettelijke vereisten voldoet. Het noodzakelijkheidsvereiste staat derhalve aan verstrekking van de gegevens in de weg.

17. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat een kopie van het proces-verbaal van aangifte noodzakelijk is om een wijziging door te kunnen voeren van haar verblijfsvergunning. Vast staat dat verzoekster op basis van haar huwelijk een

verblijfsvergunning heeft verkregen. De termijn voor omzetting naar een zelfstandige vergunning, te weten drie jaren (zie Achtergrond, onder 4.), is echter nog niet verstreken. Indien er sprake is van een verbreking van de (huwelijks)relatie kan de verblijfsvergunning worden ingetrokken. Een uitzondering daarop vormt de situatie waarin wordt gevluht wegens geweldsdaden door de persoon bij wie het verblijf was toegestaan (de hoofdpersoon). Diegene die stelt de hoofdpersoon wegens geweldsdaden te hebben verlaten, dient dit aannemelijk te maken (zie Achtergrond, onder 5.). Dit kan door gegevens van de politie over te leggen, bijvoorbeeld de melding van een incident of een proces-verbaal van aangifte. Verzoekster heeft aangifte gedaan van onder andere geweldsdelicten. Dit dient zij aannemelijk te maken door 'gegevens' van de politie over te leggen. Dit brengt echter nog niet een verplichting voor de politie mee om een proces-verbaal van aangifte te verstrekken.

18. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

19. De Nationale ombudsman oordeelt als volgt. De verstrekking van de strafvorderlijke gegevens aan verzoekster dient in verhouding te worden gezien met het doel van het verzoek. Verzoekster heeft aangegeven een kopie nodig te hebben in verband met haar verzoek om wijziging van de verblijfsvergunning, alsmede om het beklag tegen een sepotbeslissing te kunnen voorbereiden. De minister van Justitie stelt zich op het standpunt dat deze doeleinden niet onder de in artikel 39f Wjsg genoemde doeleinden vallen. De minister heeft voorts aangegeven dat hij aan het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de ex-echtgenoot een zwaarder gewicht toekent dan aan het belang van verzoekster. Daarbij heeft kennelijk een rol gespeeld dat de aangifte is afgedaan met een sepotcode 01, hetgeen inhoudt dat de ex-echtgenoot ten onrechte als verdachte is aangemerkt. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de minister van Justitie een juiste afweging van belangen heeft gemaakt en niet onjuist heeft gehandeld door aan het doel van verzoekster geen hogere prioriteit te geven dan aan het privacybelang van haar ex-echtgenoot.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van hoofdofficier van justitie te Zwolle, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 5 juli 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw D., ingediend door mevrouw mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht, met een klacht over een

gedraging van de hoofdofficier van justitie te Zwolle. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de hoofdofficier van justitie te Zwolle de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van het parket-generaal gaf aanleiding het verslag enigszins te wijzigen. Noch verzoeker noch de minister van Justitie gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 3 juli 2006 met bijlagen.
2. Standpunt van de minister van Justitie van 26 oktober 2006.
3. Standpunt van verzoekster van 15 januari 2006.
4. Standpunt van de minister van Justitie van 16 februari 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens

Artikel 39f eerste lid

Voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, kan het College van procureurs-generaal, onverminderd artikel 39e, aan personen of instanties voor de volgende doeleinden strafvorderlijke gegevens verstrekken:

- a° het voorkomen en opsporen van strafbare feiten,
- b° het handhaven van de orde en veiligheid,

c° het uitoefenen van toezicht op het naleven van regelgeving,

d° het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing,

e° het beoordelen van de noodzaak tot het treffen van een rechtspositionele of tuchtrechtelijke maatregel, of

f° het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn.

2. Aanwijzing verstrekking van Strafvorderlijke gegevens voor buiten de strafrechtspleging gelegen doeleinden

Onder IV punt 2 *subsidiariteit, noodzakelijkheid/proportionaliteit en evenredigheid*

Bij het beoordelen van de vraag of, en zo ja in welke vorm, informatie kan worden verstrekt, zijn de beginselen noodzakelijkheid, proportionaliteit, evenredigheid en subsidiariteit nauw met elkaar verweven. Indien het doel van de ontvangen op een andere, minder inbreuk op de privacy makende, manier dan via verstrekking van strafvorderlijke gegevens door het openbaar Ministerie door verzoeker kan worden bereikt, blijft verstrekking achterwege (subsidiariteit). (...) Verstrekking van informatie die niet nodig is voor het nastreven van één van de in art. 39f Wjsg genoemde doelen, dient te allen tijde achterwege te blijven (noodzakelijkheids criterium). (...)

Onder IV punt 3 *toelichting op het schema*

Ad 4) De vraag of met verstrekking een zwaarwegend algemeen belang wordt gediend, heeft ten doel een afweging te bewerkstelligen tussen de privacybelangen die worden geschaad bij verstrekking van informatie en het doel waarvoor die privacyinbreuk plaatsvindt. Gelet op artikel 8, tweede lid, van het EVRM dient onder het begrip "zwaarwegend algemeen belang" te worden verstaan het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. (...)

Onder IV punt 4 d *het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing*

Ten behoeve van het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing kunnen de daarvoor benodigde strafvorderlijke gegevens worden verstrekt aan:

Alle (lokale) overheidsinstanties (voor zover geen bijzondere wettelijke bepaling van kracht is)

Onder IV punt 4 f *het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn*

f.1) Voorzover noodzakelijk voor het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn, kunnen daarvoor benodigde strafvorderlijke gegevens worden verstrekt aan:

I Slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn;

II t/m VIII (...)

f.2) Ten behoeve van de vergoeding aan het slachtoffer van de schade, die is ontstaan als gevolg van een strafbaar feit, kunnen de daarvoor benodigde strafvorderlijke gegevens worden verstrekt aan:

O Degenen die rechtstreeks schade hebben geleden als gevolg van een strafbaar feit, voor zover geen sprake is van een geval waarop artikel 51d Sb betrekking heeft;

II t/m VII (...)

3. Wetboek van Strafvordering

Artikel 12f lid 2

De voorzitter van het gerechtshof staat (...) de klager en de persoon wiens vervolging wordt verlangd, alsmede hun advocaten of gemachtigden toe van de op de zaak betrekking hebbende stukken kennis te nemen indien daarom wordt verzocht. Kennisneming geschiedt op de wijze door de voorzitter te bepalen. De voorzitter kan (...) bepaalde stukken van kennisneming uitzonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (...).

4. Vreemdelingenbesluit 2000

Artikel 8.15 lid 4

Onverminderd het vijfde lid eindigt het rechtmatig verblijf evenmin door de ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of de beëindiging van het geregistreerd partnerschap:

a° indien het huwelijk voor het begin van de gerechtelijke procedure tot scheiding of nietigverklaring, onderscheidenlijk het partnerschap voor beëindiging daarvan, ten minste drie jaren heeft geduurd, waarvan de vreemdeling ten minste één jaar in Nederland heeft verbleven;

b° (...)

c° (...)

d° (...)

5. Vreemdelingencirculaire 2000

B 2 Gezinshereniging en gezinsvorming 9.3 *Verbreking van de (huwelijks)relatie*

(...) De vreemdeling die stelt de persoon bij wie verblijf was toegestaan wegens geweldsdaden te hebben verlaten, maakt dat aannemelijk door in ieder geval over te leggen:

- a. gegevens van de politie, bijvoorbeeld de melding van een incident of een proces-verbaal van aangifte;
- b. t/m d (...)